

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 730/24
1.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика (КЗ) и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ) и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.257/23 од 22.12.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана **01.07.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.257/23 од 22.12.2023. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.257/23 од 22.12.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па му је суд применом наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 48, 50 и 54 КЗ, најпре утврдио појединачне казне за свако кривично дело посебно и то: казну затвора у трајању од 5 (пет) година, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а

казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, као и новчану казну као споредну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па га је даљом применом члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и новчану казну као споредну у износу од 50.000,00 динара (педесетхиљададинара), коју је дужан платити суду у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, што уколико не учини у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара (хиљадудинара) новчане казне, одредити 1 (један) дан казне затвора. Надаље, применом члана 63 КЗ одлучено је да се окривљеном у изречену јединствену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.178/23 од 27.04.2023. године, који му се рачуна почев од 25.04.2023. године, када је лишен слободe, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом Вишег суда у Београду К.бр.257/23 од 22.12.2023. године. Применом члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, тако што се од окривљеног одузима метална дробилица на којој је детектовано присуство тетрахидроканабинола (ТХЦ), 0,60 грама осушених делова биљке канабис, која садржи контролисану психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, затим 38,99 грама супстанце амфетамин у облику соли и кофеина, 9 таблета розе – седефасте боје, нето масе 3,7 грама, у којима је детектовано присуство супстанце МДМА у облику хидрохлорида и микроталасна целулоза, као и једну црну електронску вагицу и пиштољ марке “Екол”, модел “Firat Magnum”, 9 мм, Р.А.К. уклоњеног фабричког броја. Наведеном пресудом, применом члана 261 ЗКП окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара (двадесетхиљададинара) у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, а сходно члану 262 став 2 ЗКП, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини трошкова првостепени суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљеном АА, због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, утврдити казну затвора у дужем временском трајању, а потом му изрећи јединствену казну затвора у трајању дужем од 6 (шест) година и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Ивановић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног законика и због одлуке о санкцијама и о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и укине ожалбену пресуду, а спис предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да ожалбену пресуду преиначи, на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривична дела која му се стављају на терет у

овом кривичном поступку.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Ивановић поднео је одговор на жалбу, у ком је предложио да Апелациони суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.773/23 од 27.06.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и да преиначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљеном АА, за извршена кривична дела, сагласно датом предлогу изрећи казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је, размотривши списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

- жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Ивановић, у изјављеној жалби, првостепену пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, разлози дати у образложењу првостепене пресуде су нејасни и у знатној мери противречни, а постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде, о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност побијане пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића, оцењени су као неосновани, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично-правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривична дела за која је оглашен кривим, као и радње које је предузео приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу одбране окривљеног као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеним кривичним делима о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилане прихвата и овај суд као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима

побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано утврђује да је окривљени извршио кривично правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа и одбраном окривљеног, на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеној жалби браниоца окривљеног истиче супротно.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног АА, коју првостепени суд у једном делу прихвата а у једном не, што је по налажењу браниоца окривљеног неприхватљиво, као и оцена других доказа изведених у доказном поступку, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачије од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио предметна кривична дела за која је оглашен кривим првостепеном пресудом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића, су неосновани с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривично дело недозољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, ближе описана у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу одбране окривљеног АА исказа сведока ББ, сведока ВВ, као и из писаних доказа изведених у доказном поступку и то: записника о претресању стана и других просторија УКП Треће одељење од 25.4.2023. године, потврде о привремено одузетим предметима МУП РС УКП Треће одељење од 25.4.2023. године, потврде о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 25.4.2023. године, извештаја о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну форензику од 25.4.2023. године, са фотодокументацијом, налаза вештака Националног центра за криминалистику форензику бр. 234-6-5658/23 од 26.4.2023. године, балистичког вештачења Националног центра за криминалистику форензику од 26.4.2023. године, налаза и мишљења судског вештака неуропсихијатра др. Бојана Кецман од 5.5.2023. године и усмене речи овог судског вештака дате на главном претресу, вештачења обављеног од стране вештака информационих технологија мр. Саше Крстића од 9.5.2023. године и усмене речи истог дате на главном претресу и др., које доказе је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио и које доказе у ком делу.

Наиме, окривљени АА је у својој одбрани признао да су предметна опојна дрога и оружје ближе описани у изреци побијане пресуде, пронађени у стану у којем живи у ..., ..., ..., да су наведене ствари истог дана 25.4.2023. године, одузете од њега по потврди о привремено одузетим предметима, али је оспорио да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји, истичући да је исту држао искључиво за своје потребе, као и да је предметни пиштољ остао иза очеве смрти, да је исти пренео из куће где су живели његови родитељи у стан који је купио, на адреси становања.

Међутим, насупрот одбрани окривљеног, истакнутој и у жалби његовог браниоца, правилно је првостепени суд имајући у виду врсте, начин паковања и места проналаска предметне опојне дроге у стану у коме живи окривљени, као и околност да је у стану пронађена и од окривљеног одузета и дробилица која се користи за уситњавање марихуане, који предмети јесу уобичајени код лица која се баве продајом опојне дроге, уз чињеницу да окривљени није имао довољно новчаних средстава да покрије куповину опојне дроге у колични која је код њега пронађена, будући да је сам навео да не може покрије чак ни месечне трошкове опојне дроге у количини за коју је определио да је месечно користи, имајући при томе у виду и налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра др. Бојане Кеџман да код окривљеног АА нису утврђени симптоми зависности од опојних дрога, те је правилно првостепени суд закључио да је окривљени предметну опојну дрогу неовлашћено држао ради даље продаје.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд све напред наведене околности довео у везу са резултатима вештачења судског вештака за информациону технологију мр. Саше Крстића анализирајући део обимне телефонске комуникације са мобилног телефона који је одузет од окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге због чега сматра да су иста остварена са лицима са којима је окривљени очигледно уговарао купопродају опојне дроге, а како је то наведено на страни 12. образложења побијане пресуде.

Надаље, правилно је првостепени суд имајући у виду да је у стану у коме окривљени живи у ..., ... пронађено и од окривљеног одузето предметно конвертибилно оружје које је према балистичком вештачењу НЦКФ, функционално исправно, као и два предметна метка калибра 9 мм, Р.А.К. који су намењени стартном оружју, при чему пиштољ марке “Екол”, модел “Фират магнум” калибра 9 мм, Р.А.К. уклоњеног фабричког броја, представља стартно, гасно, сигнално оружје, које се може сврстати у конвертибилно оружје, те је правилно закључио да држање наведеног оружја без дозволе надлежног органа чини окривљеног АА кривим за извршено кривично дело недозољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Ово тим пре, што по правилном налажењу првостепеног суда, предметно оружје није наведено у решењу о наслеђивању што би било логично, да је окривљеном исто остало иза покојног оца, а на другој страни окривљени је као грађанин, обавештен о забрањености неовлашћеног држања оружја, будући да полиција веома често грађане обавештава о могућности легализације оружја у одређеним периодима, и за оружје за које је то могуће.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и кривичног дела недозољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметна кривична дела извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљни разлози, па су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се у овом делу побија првостепена пресуда за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и у делу који се односи на повреду кривичног закона односно примену члана 55 а КЗ, тако што се у жалби указује да је при постојећем стању ствари, имајући у виду тежину кривичног дела и околности под којима су дела учињена, суд био у обавези да примени институт из члана 55а КЗ. Жалбом се наиме указује да је законодавац јасно дефинисао услове који су потребни за примену члана 55а КЗ, па како нема места другачијем тумачењу, а окривљеном се не може два пута погодовати – једном током спајања казни, а једном како је то суд у побијаној пресуди навео када је образлажући да нису испуњени услови за примену члана 55а КЗ, узео у обзир да су у наведеним пресудама садржане и казне које је окривљени издржао још 24.02.2016. године и по којима не би било услова за примену вишеструког поврата, нејасно је како спајање казни на које се суд позива може утицати на неиспуњење услова, када се из поменутих пресуда јасно види да је окривљени два пута осуђиван за умишљајна дела на затвор од најмање једну годину и да никако не може опстати услов који је предвиђен законом, а то је да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне (дана 21.08.2020. године) до извршења новог кривичног дела (дана 25.04.2023. године) није протекло пет година.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд приликом избора врсти и одмеравања висине казне окривљеног имао у виду и ценио је могућност примене одредбе члана 55а КЗ, те је оценио да за то нису испуњени услови будући да је окривљени осуђиван пресудом Основног суда у Ужицу К 486/16 од 22.01.2018. године, а да су затим спојене казне по тој пресуди и пресуди Трећег основног суда у Београду Спк 37/2016 од 24.02.2016. године, а да је по пресуди Спк 37/16 датум истека казне 24.02.2016. године, што је више од пет година од извршења предметних кривичних дела и то спајање казни је извршено у предмету Основног суда у Ужицу Кв 228/18 од 18.11.2018. године, која одлука је правноснажна 20.12.2018. године, па је затим спојена казна из те Кв одлуке са пресудом Основног суда у Шапцу од 25.05.2019. године у одлуци Основног суда у Ужицу Кв 187/19 од 19.07.2019. године која је правноснажна 05.08.2019. године, а да је по пресуди Кв 187/19 планиран истек казне био 21.08.2020. године, с тим што је окривљени условно пуштен 12.02.2020. године, па како су у наведеним пресудама садржане и казне које је окривљени издржао још 24.02.2016. године и по којима не би било услова да се примени члан 55а КЗ, то је неповољније по окривљеног, и по правилном уверењу првостепеног суда иста околност се не може два пута узимати окривљеном као отежавајућа. Са наведених разлога, супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду оцењени су и одбијени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, при чему олакшавајућих околности на страни окривљеног није нашао, док је његову ранију осуђиваност ценио као отежавајуће околности тим пре што је окривљени осуђиван и за истоврсно кривично дело, као што је кривично дело за које је оглашен кривим побијаном пресудом, те да је више пута правноснажно осуђиван за

имовинска кривична дела, па како се и продаја опојне дроге врши ради стицања имовинске добити, првостепени суд је нашао да је друштвена опасност окривљеног као учиниоца значајно појачана, те је ценећи личност окривљеног као учиниоца, његово понашање после извршених кривичних дела, степен кривице окривљеног и друге околности под којима су кривична дела извршена, правилно првостепени суд поступио када је окривљеном АА утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промент опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и новчану казну као споредну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и новчану казну као споредну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати суду у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом последица пропуштања, како је то ближе одређено у изреци побијане пресуде, при чему се окривљеном а сходно одредби члана 63 КЗ у изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору, ближе наведено у побијаној пресуди.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора и новчана казна у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног, исте су нужне али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима на страни окривљеног АА и то како олакшавајућим, које није нашао, тако и отежавајућим околностима које стоје на страни окривљеног, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да првостепени суд није у довољној мери ценио ранију осуђиваност окривљеног АА, између осталог и за истоврсна кривична дела, као и за кривична дела против имовине, те га је због тога било нужно осудити на строжу казну, оцењени као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд ценећи ранију осуђиваност окривљеног АА имао у виду и правилно ценио како бројност правноснажних осуда окривљеног, тако и структуру кривичних дела за које је окривљени, а према извештају из казнене евиденције правноснажно осуђиван, и протек времена, дајући наведеним околностима одговарајући значај.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ивановића којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне окривљеном, при чему се у жалбу не указује на постојање неке олакшавајуће околности на страни окривљеног које би евентуално исходавала другачију одлуку суда, па имајући у виду законом прописане казне за кривична дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, те постојање свих напред наведених околности, то и по оцени овог суда нема места изрицању блаже казне окривљеном.

Надаље, правилно је првостепени суд имајући у виду кривична дела за које је окривљени СС оглашен кривим појаном пресудом, истом изрекао и меру безбедности

одузимања предмета из члана 87 КЗ у вези члана 248 став 8 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, таксативно опредељујући предмете по врсти и количини које су биле предмет извршења кривичног дела, а које се трајно одузимају од окривљеног.

Такође, имајући у виду да је окривљени СС радно способан, да нема законом прописану обавезу издржавања трећег лица, будући да је нежењен и без деце, а са друге стране ценећи и све трошкове настале током овог кривичног поступка, правилно је првостепени суд обавезао окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка, с тим што га је сходно члану 261 ЗКП обавезао да по основу судског паушала плати суду износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док ће одлуку о висини трошкова на које је окривљени обавезан да плати, првостепени суд донети накнадно у виду посебног решења, када прикупи податке за доношење исте.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.**

**Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић